Donderdag 20 Januari 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang, No. 4110

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 2.00 per maand [Aruba f 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

V. S. van Venezuela & V. S. van Noord Amerika hecht verbonden, zegt Medina.

Stimson gispt gebrek aan oorlogsbewustzijn in U. S. A.

President Medina van Venezuela legde de volgende verklaring af:

„Het welkom ons bereid door President Roosevelt en de regering, het volk en de Pers der Verenigde Staten, is mij uit het hart gegrepen, omdat het de hartelijke verstandhouding van de Venezolaans-Noordamerikaanse betrekkingen toont, gegrondvest als zij zijn op hechte basis. Ik gevoel mij zeer gelukkig wederom de hand uws groten presidents te drukken, die zo geheel terecht een wereldwijde populariteit heeft erlangd als beloning voor zijn bewonderenswaardige leiding in de huidige nood en door de edelmoedigheid zijner beweegredenen. Ik ben ontroerd, omdat dit de eerste maal is, dat een Venezolaans president als zodanig het Witte Huis betreedt. Ik ben mij bewust van de historische betekenis en de verreikende gevolgen door de betrekkingen tussen onze beide landen, welke niet anders dan in het voordeel van beide volken kunnen zijn.

Venezuela staat vol bewondering voor de schitterende oorlogsinspanning der Verenigde Staten en de machtige hulp, die zij hunnen bondgenoten verlenen in deze crisis. Ik breng de vurige wensen des Venezolaansen volks over voor een spoedigé overwinning der Verenigde Volken, gevolgd door een beslissende vrede, welke voor immer de terugkeer ener agressie en gewelddadige tyrannie moge voorkomen. Zulk een vrede zal der mensheid de zegeningen van orde en welvaart doen smaken. Van de dorpel van het Witte Huis, deze brug van democratie, zend ik de groeten van het Venezolaanse volk en mijn warmste heilwens aan de regering en het volk der Verenigde Staten en ik betuig hun mijn hartgrondige dank en van degenen die mij vergezellen voor de vriendelijke ontvangst ons bereid" (Washington, (AP) 20.1).

PRESIDENT MEDINA IN WASHINGTON.

President Medina van Venezuela is in Washington aangekomen. Hij werd verwelkomd door Staatssecretaris Cordell Hull en verschillende andere Noordamerikaanse gezagsdragers en persoonlijkheden. Per auto ging het naar het Witte Huis waar Medina werd ontvangen door Roosevelt. Mevrouw Roosevelt was ook bij de ontvangst aanwezig. Er werden foto's en filmopnemingen gemaakt waarbij Medina een gereedgemaakte verklaring voorlas om te danken voor de hartelijke ontvangst en zijn bewondering te uiten voor de prachtige oorlogsinspanning der Verenigde Staten (Washington, (AP) 19.1).

EEN AFZONDERLIJKE VREDE?

De Britse en Noordamerikaanse diplomaten in Moskou tonen een nieuwe bezorgdheid over de laatste wending in het geval waarin „Pravda" een gerucht publiceerde over Brits-Duitse onderhandelingen over een afzonderlijke vrede. De Russen hebben namelijk officieel nog niets gezegd over deze quaestie hoewel iedereen in Moskou erover spreekt. De Russische pers verstrekte het nieuws van de ontkenning door het Britse Departement van Buitenlandse Zaken, doch publiceerde de text van de ontkenning niet. „Pravda" zelf verscheen zonder enig commentaar of verdere uitleg.

Intussen is in Londen een nieuw bericht gepubliceerd, afkomstig van den berichtgever van de „Sunday Times" te Ankara. De correspondent zeide, dat hoewel het waar is, dat de Duitse Ambassadeur in Turkije Franz von Papen geen vredesvoorstel heeft gedaan het niet waar is, dat onlangs geen vredesvoorstellen zijn gedaan door de Duitsers. De Turken zouden evenwel geweigerd hebben deze vredesvoorstellen door te geven aan de Britten en Noordamerikanen (Moskou, (AP) 19.1).

ZAL HITLER NAAR ARGENTINIË GAAN?

Een gepubliceerd bericht, volgens welk reeds een toevluchtsoord voor Hitler gereed is in Argentinië ontlokte aan den Noordamerikaansen Staatssecretaris Cordell Hull de verklaring, dat dit en andere geruchten over de

asgezinde activiteiten op het Westelijk Halfrond later door het State Department zullen worden behandeld zodra de regering een beslissing genomen heeft ten aanzien van de erkenning der nieuwe Boliviaanse regering. Voordien — aldus zeide Hull op zijn persconferentie — zullen deze berichten niet door hem besproken worden. Hull zeide voorts, dat de Verenigde Staten en 18 andere Amerikaanse Republieken zo spoedig mogelijk een beslissing zullen nemen of men het revolutionnaire regime van Bolivia zal erkennen en dat elk land zijn eigen beslissing afzonderlijk zal nemen (Washington, (AP) 19.1).

STIMSON OVER GEBREK AAN OORLOGSBEWUSTZIJN IN DE U.S.A.

Stimson vroeg het Noordamerikaanse congres wettelijke voorziening inzake nationale dienstplicht met de verzekering, dat de onrust in de nijverheid en „het gebrek aan vaderlandslievend gevoel en verantwoordelijkheid" aan het thuisfront een gevoel van tegenzin en onbillijkheid heeft opgewekt bij de gewapende macht. Hij voegde eraan toe, dat het kwade gevolgen zou hebben, indien de ontevredenheid en de tegenzin bij onze koene strijders aan de gevechtsfronten dieper zou invreten in hunne harten. „Tenzij wij drastische maatregelen nemen", aldus zeide hij tot het militaire comité des senaats, „om een en ander uit te roeien, zal deze vurige vlam de grote liefde tot het land verdelgen en slechts deze innige vaderlandsliefde hardt den mens om pijn en dood te verduren in de dienst boven het eigenbelang."

Stimson gewaagde van de mening der soldaten welke hij duidelijk vernomen had en die wenste, dat alle Noordamerikanen thans dezelfde verantwoordelijkheid zouden dragen, welke een soldaat op zich moet nemen in dienst voor het land. „Zij zijn thans ver weg", aldus Stimson, „maar op zekere dag zullen zij terugkeren."

Stimson stond stil bij de kortelings plaats gehad hebbende moeilijkheden in de spoorwegbedrijven, de staal- en steenkool-industrie en zeide: „Als dat zo door ga, zal het het moreel der troepen schade doen en de oorlog verlengen. Ja, het zal ons uiteindelijk succes in de waagschaal stellen en de terugkeer van onze troepen bemoeilijken.

Het zou zelfs uitwerking kunnen hebben op de toekomstige eenheid van ons land, waarover het bepaald angstig is te moeten denken. Het Comité, dat belast is met de wetgeving voor de nationale dienstplicht, zoals gevraagd door Roosevelt, zal alles doen om stakingen te voorkomen en het zal alles in het werk stellen om alle mannen en vrouwen, die lichamelijk daartoe in staat zijn, verplicht worden te werken in daartoe aangewezen belangrijke „vitale bedrijven" (Washington, (AP) 20.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Grote successen.

„De troepen van het Leningrad-front onder bevel van Generaal Govorov vervolgen hun offensief in de gebieden van Pulkovo en ten Zuiden van Oranienbaum en hebben op 19 Januari in een bestorming de stad **Krasnoye Celo** veroverd, welke door de Duitsers tot een vesting was omgebouwd. Ook werd veroverd de stad Ropsja, een machtig verdedigingspunt in de vijandelijke defensies en tevens belangrijk wegenkruispunt.

In vijf dagen van hardnekkige gevechten vorderden onze troepen in alle richtingen van 12 tot 20 kilometer en verbreedden zij de doorbraak in elke sector van het offensief van 35 tot 40 kilometer. In de loop der gevechten werden meer dan 80 plaatsen genomen.

De troepen, die ten Zuiden van Oranienbaum oprukken hebben de stad **Peterhof** veroverd. Ook veroverden zij de grote plaatsen Gostilitsi, Novoye Petrovskoye, Kazaritsi, Yukovitsy, Yesikev, Molkhunovo, Dyaltlitsy, Tokuly, Yelakino, Comokovo, Gladina, Khabany, Nezamidyaty, Nizjnaya Khitin, Malye, Holsji Gortsy en Likitsy.

De troepen in het gebied van Pakovo hebben de grote plaatsen Simskoye, Poirovo, Bolsjoye, Piskolnovo, Alexandrovka, Sobolevo, Konstantinovka, Nikolaevka, Baiduna, Rozj, Gorskaya, Staberhof en Pikula veroverd. **In het offensief hebben de troepen aan het Leningrad-front een ernstige nederlaag toegebracht aan 7 Duitse divisies infanterie en de volgende oorlogsmaterialen veroverd:** 195 kanonnen van verschillend kaliber waaronder 36 zware kanonnen met een kaliber van 152 millimeter tot 406 millimeter van de artillerie-groep, welke Leningrad beschoot, 17 „Ferdinand" kanonnen met eigen drijfkracht, 16 tanks, waarvan 7 van het „Tijger"-type, 109 mortieren en een grote hoeveelheid infanterie-wapenen en ammunitie. 102 Kanonnen van verschillend kaliber, 58 tanks, 140 mortieren en 371 machinegeweren werden vernield. **Meer dan duizend Duitse officieren en manschappen werden gevangen genomen. De vijand liet meer dan 20.000 officieren en manschappen dood op het slagveld liggen.**

De troepen van het Volkhov-front onder bevel van Generaal Meretskov zijn ten Noorden van Novgorod in vijf dagen van hardnekkige gevechten tot 30 kilometer gevorderd en hebben de doorbraak langs het front tot 50 kilometer uitgebreid. Hierbij bevrijdden zij meer dan 80 plaatsen.

Hiertoe behoorden de grote plaatsen Luptsy, Kavtsy, Vesky, Andrukinova, Katolitsy, Kletsjinitsy, Khutin, Mikoleva, Bolsjivotskaya, Tsjekunina, Matorova, Strelka, Karubitsjina, Yadisjtsje, Tserkova en de spoorwegstations Podberecky, Viska en Bolotnaya. Onze troepen sneden de spoorlijn Novgorod-Leningrad door.

Ten Zuiden van Novgorod staken onze troepen op succesrijke wijze het Noordelijk deel van het Ilmenmeer over. Zij veroverden de plaatsen Runitsa, Peredovye Mariny, Stara Ratova, Novaya Ratova, Tsjernye Mariny, Vberneova, Cazunova, Pryotritsa, Beltsy, Nasevitsji, Mironovbor, Gorkin, Kosnets, Khranzino en Tolstiko. **Onze troepen sneden de verkeersweg en de spoorlijn Novgorod-Sjimsk door.**

Op 19 Januari braken onze troepen ten Noorden van Novosokolniki de vijandelijke weerstand en gingen zij voort met het leveren van offensieve gevechten, waarbij verschillende plaatsen veroverd werden. Ten Westen van Novograd Volynsk baanden onze troepen zich al vechtende een weg vooruit en veroverden zij het districtscentrum van het Rovno-gebied Gosjtsja en ook namen zij verschillende andere plaatsen.

Ten Noorden van Khristinovka sloegen onze troepen op succesrijke wijze de tegenaanvallen af, welke gedaan werden door grote strijdkrachten van vijandelijk voetvolk en tanks en brachten zij den vijand hevige verliezen in manschappen en materiaal toe.

In andere sectoren van het front werden op verschillende plaatsen gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 18 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 46 Duitse tanks. 11 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten en door het afweervuur" (Moskou, (AP) 19.1).

LUCHTAANVAL OP EILAND KUSAI.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse marine-vliegtuigen het eiland Kusai in de Carolinen op 17 Januari overdag hebben aangevallen. De Japanners hebben een luchtbasis op dit eiland, dat midden tussen Tarawa en Truk ligt.

De kust-installaties werden gebombardeerd. In de namiddag van 17 Januari deden bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht een aanval op Mili. Voltreffers werden geplaatst op de opslagplaatsen en de installaties van het vliegveld. Alle vliegtuigen keerden veilig van beide aanvallen terug. Japanse bommenwerpers deden bij de schemering van 17 Januari een stoornis-aanval op Tarawa. Er werd geen schade veroorzaakt (Washington, (AP) 19.1).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Generaal Dwight D. Eisenhower** en Luchtmaarschalk Sir Trafford Leigh-Mallory, respectievelijk Opperbevelhebber der Geallieerde invasiestrijdkrachten en Opperevelhebber der Geallieerde Luchtmacht voor de invasie, zijn heden door Koning George van Engeland op het Buckingham Paleis ontvangen.

Het nieuws van vandaag.

Midden tussen President en Mevrouw Roosevelt gezeten heeft Generaal Isaias Medina Angarita, President van Venezuela, gisterenmiddag in het Witte Huis geposeerd voor de fotografen en filmmensen. In een verklaring voor de Noordamerikaanse pers dankte hij voor de hartelijke ontvangst welke hem ten deel viel en verklaarde hij, dat de Venezolaans — Noordamerikaanse betrekkingen hecht gevestigd zijn op een zeer sterke basis.

Venezuela's President vertoeft in het Blair House te Washington tijdens zijn bezoek aan de Noordamerikaanse hoofdstad. Hedenmorgen sprak hij voor het Noordamerikaanse Congres, waarbij hij zeide, dat Venezuela op doeltreffende wijze bijdraagt aan de oorlogsinspanning der Verenigde Landen en na de oorlog zal blijven werken voor het herstel van de wereld.

Aan het Congres heeft de Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, gisteren gevraagd om een wet voor burgerdienstplicht met de verklaring, dat de onrust in de industrie en het gebrek aan oorlogsbewustzijn aan het thuisfront een grote gebelgdheid hebben veroorzaakt onder de mannen van de strijdkrachten. Op ernstige wijze waarschuwde Stimson, dat hierdoor de oorlog zou kunnen worden verlengd en het uiteindelijk succes in gevaar zou kunnen worden gebracht.

Dit neemt evenwel niets weg van het feit, dat de Noordamerikaanse oorlogsproductie enorm is, zodat Churchill kon verklaren, dat hij zich niet bezorgd maakt over de Engelse productie omdat „wij schitterende voorraden van de Verenigde Staten ontvangen".

Er doen nog vele geruchten de ronde over de mogelijkheid van een afzonderlijke vrede tussen Duitsland en Engeland of tussen Duitsland en Rusland. Maar in d strijd aan het front zelf is er niets dat erop wijst, dat een der Geallieerden de moed verliest. In Rusland is het Duitse front van Leningrad tot het Ilmenmeer op verschillende plaatsen doorbroken. De vele successen die de Rode troepen boeken worden in het Russisch communiqué opgesomd. In Italië hebben de Duitsers blijkbaar Minturon moeten opgeven aan het front van het 5e leger. En uit het Hoofdkwartier in Algiers wordt gemeld, dat alle spoorlijnen, welke van Noord-Italië naar Rome leiden, zijn doorgesneden.

In de Stille Oceaan werd voor het eerst het eiland Kusai in de Carolinen aangevallen door Noordamerikaanse vliegtuigen en in de haven van Rabaul werden nog 3 Japanse schepen tot zinken gebracht en 5 andere ernstig beschadigd of vernield.

Heeft een Volkenbondsleger kans?

Enige beschouwingen

door

E. C. J. M. VAN DE LAARSCHOT,
Eerste Luitenant ter Infanterie K.N.L.

Vorm van een Volkenbondsleger.

Zodra men de samenstelling naar de vorm van een Volkenbondsleger gaat beschouwen, dringen zich vele vragen en lastige problemen naar voren. Hoe kan het ook anders, het gehele probleem van de Volkenbond is een van de moeilijkste waarvoor de mensheid van tegenwoordig is gesteld.

Wat voor een leger zal het moeten worden? Een beroeps-, militie-, of kader- militieleger?

Vraagt men het een militair, dan zal hij voor dit apparaat ongetwijfeld het beroepsleger aanraden en wel op grond van het feit, dat een militie- of kadermilitieleger nimmer aan de eisen die aan dit Volkenbonds-instrument moeten worden gesteld zal kunnen voldoen 1).

Gesteld dat een van de landen aangesloten bij de Volkenbond een beroepsleger onderhoudt, al is dit dan misschien ook een klein leger, dan zal in het gevecht daartegenover een beroepsleger moeten worden geplaatst, anders blijft men beneden de maat.

We weten natuurlijk niet wat er na deze oorlog zal gebeuren, maar zeker is, dat het militieleger — zo dit in zijn zuivere vorm tenminste nog ergens bestaat — zeker zal verdwijnen. Op zijn minst zal men een kadermilitieleger kiezen, waarbij de nadruk zeer op het woord kader wordt gelegd.

Een andere vraag is of men dit volkenbondsleger ook nog andere diensten zal opdragen. Kan het misschien een internationaal politieleger worden? Zal misschien, in elk land een volkenbondspolitie worden ingevoerd met een speciale taak op internationaal gebied zoals bijvoorbeeld de naleving van internationale wetten, welke door de Bond zijn goedgekeurd?

We weten het niet, doch zeker is het, dat als men een dergelijk Leger te veel politiediensten laat doen en daaronder versta ik ook de diensten waarvoor speciaal geoefend en goed geschoold personeel nodig is, het met de militaire waarde voor een groot gedeelte gedaan is.

Men zou in zo'n geval alleen moeten denken aan de eenvoudige politiediensten, waaraan een militair cachet niet onwelkom zou zijn en waarbij de militaire scholing niet verloren gaat. Gaat men over tot een dergelijke vorm, dan zou het uit militair oogpunt noodzakelijk zijn om een leger van een zo danige sterkte op de been te houden, dat tenminste de helft de gewone militaire diensten zal kunnen verrichten. Een rouleersysteem zou in dit kader passen.

Er zijn dus vele mogelijkheden op dit gebied. De beste oplossing, uit zuiver militair oogpunt blijft natuurlijk het beroepsleger, dat alleen een militaire taak heeft te vervullen.

Aanwerving.

Is men eenmaal zo ver, dat men het eens is over de vorm, dan zal moeten worden onderzocht waar en uit welke landen men de soldaten zal moeten halen en welke vraagstukken hierbij zullen moeten worden bekeken.

Enige van deze vraagstukken zal ik hieronder trachten te belichten.

I. Mogen personen van alle nationaliteiten dienstnemen in dit leger of moeten de huidige vijanden worden uitgesloten òf mogen alleen personen gerecruteerd worden uit de landen die aangesloten zijn bij de Volkenbond?

Hiermede is dan meteen de knuppel in het internationale hoenderhok geworpen. Vraagt men het nú, dan zal de een van mening zijn, dat de vijanden van heden niet in een Volkenbondsleger thuis horen na de oorlog. Anderen zullen zeggen dat de landen wel lid mogen zijn van de Volkenbond, doch zij zeker geen soldaten moeten leveren, daar dit de zaak van de geallieerde legers of legers van na de oorlog geallieerd blijvende landen in gevaar zal brengen. Wie zal het zeggen hoe dit zal lopen? Zeker is echter, dat als men na de oorlog een volkenbond wil stichten met uitsluiting van de huidige vijanden, men een even grote fout maakt als na de eerste wereldoorlog. Evenzo zal men geen volkenbondsleger kunnen vormen, met uitsluiting van de tegenwoordige vijanden of alleen door recruten te halen uit de tegenwoordige neutrale landen, afgezien nog van het feit of deze landen neutraal zullen blijven gedurende de rest van de oorlog en of zij voldoende personeel zouden kunnen leveren van hoog gehalte.

Iets anders is, of het wenselijk en verstandig zou zijn om ten minste de eerste 10 jaren zeer weinig personen uit de vijandelijke landen op te nemen en zo voorzichtig te zijn in zijn keus als maar enigszins mogelijk is. Men zou anders wel weer eens de vijfde colonne in het leger kunnen halen, doch thans in een veel erger vorm, daar dit leger een internationaal apparaat is.

Als de verzamelde afgevaardigden van de mogendheden het hier over eens zijn, doet zich een andere vraag voor.

II. Mogen ook personen van alle rassen dienst nemen of zal een bepaalde kleur worden geweerd?

Dit is een vrij pijnlijke aangelegenheid speciaal voor een lichaam dat internationaal wil zijn. Men schrijft veel over superieure rassen, men spreekt er zóveel over, dat men er dol van wordt. Men haat er de as-landen om, die iets dergelijks uitvonden. Neen, dan de democratische staten. Het staat immers in de meeste wetten, dat alle rassen gelijk zijn? Beroemt men er zich niet op dat in dit of dat land dit rassenonderscheid gelukkig niet bestaat? Allemaal volkomen juist...... in theorie!

Ik behoef slechts rondom mij te kijken om te zien hoe de appreciatie van de blanken voor hun broeders van een andere kleur soms is. Er zal dan na deze oorlog heel wat theorie in practijk moeten worden omgezet.

Kan men zonder op moeilijkheden te stuiten, rassen uitsluiten voor dit leger?

Naar mijn mening zal, indien in de toepassing van hetgeen men zo gaarne als theorie naar voren schuift, niet beter wordt, hierin de kern liggen voor een nieuwe oorlog, dan echter van ras, of wil men het zeggen, van kleur tegen kleur.

Ook is het onbestaanbaar een leger samen te stellen uit verschillende rassen, zolang het ene, het andere voor niets anders goed acht, dan voor sjouwerman of koelie.

Kan men een dergelijk apparaat als een volkenbondsleger uitsluitend uit blanken laten bestaan? Zeker niet. Hoe zullen bijvoorbeeld twee met elkander in onmin levende landen, elk met een zwarte bevolking, erover denken als een blank volkenbondsleger komt om hen te scheiden? Zullen deze twee landen de strijdbijl niet begraven en zich gezamenlijk tegen de — zo zien zij het op dat moment immers — indringer verzetten?

Bij dit leger zal men allen die aan de eisen voldoen moeten toelaten en wel in alle rangen en alle functies die te vervullen zijn, anders komt men er niet.

Er kan wel echter rekening worden gehouden met de groeperingen. Andere

rassen hebben andere zeden. Welnu, laat ieder ras zijn eigen waardigheid behouden en vorm groepen, regimenten of andere afdelingen, die zoveel mogelijk uit personen van een zelfde ras bestaan. Hiertegen kan m.i. geen bezwaar bestaan. Het kan slechts een voordeel opleveren.

III. Nationaliteit.

III. Hoe zal het gaan met de nationaliteit van de personen, die dienst nemen? Zullen zij de Nederlandse of Franse nationaliteit behouden, of zullen zij na dienstneming en wel gedurende de tijd dat het verband van kracht is statenloos zijn of een zekere kunstmatig te scheppen volkenbondsnationaliteit krijgen?

Ook dit is van belang, daar anders de betrokken landen zeker nog aanspraken op deze personen zullen kunnen maken. Dit mag niet, daar deze soldaten geheel vrij moeten zijn en zich niet gebonden moeten gevoelen door de wetten van een bepaald land. Van de andere kant zullen waarschijnlijk velen het op prijs stellen om hun nationaliteit te behouden of weer terug te krijgen zodra hun verband verstreken is. Hier moet dus een regeling voor worden getroffen en wel zodanig dat een of ander land nimmer een volkenbondssoldaat kan opeisen voor dienstvervulling in eigen leger en omgekeerd deze soldaten zich, omdat zij de Franse of Engelse nationaliteit nog bezitten, zich moreel verplicht gevoelen om in deze landen in tijden van gevaar onder de wapenen te komen.

Dat hieraan iets meer vastzit, dan alleen datgene wat nu gezegd is, is bij nadere beschouwing wel duidelijk. Men behoeft zich slechts de toestand in te denken van een Fransman of ex-Fransman, volkenbondssoldaat, die tegen zijn eigen land zal moeten vechten.

IV. Politieke betrouwbaarheid.

IV. Wat omtrent de politieke betrouwbaarheid?

Moet men in dit leger personen toelaten met een min of meer uitgesproken politieke kleur?

Moet men bijvoorbeeld communisten of socialisten toelaten? Wanneer deze vraag gesteld wordt, zal men misschien zeggen: „natuurlijk, de communisten zijn toch onze medehelpers". Inderdaad Rusland is onze bondgenoot in de strijd, doch de meesten onder ons verwerpen het communisme. Wat nu?

Een andere vraag is ook nog: „mogen ex-fascisten of nazies of zelfs NSB-ers dienst nemen?" Natuurlijk niet, zal men antwoorden, want deze bestrijden we toch!

En hiermede zijn wij weer op een gevaarlijk punt gekomen. Mag een Duitser dienstnemen? Mag een Nazie dienstnemen?

Men zou kunnen aanvoeren, dat na de oorlog deze nazies wel uitgeroeid zullen zijn. Wel misschien enige millioenen van hen, maar daarmede is de naziegeest niet weg. De denkbeelden zijn daarmede niet van de aardbol verdwenen en dit zal wellicht nog een vijftigtal jaren duren voor dit het geval is.

Hebben wij de hand wel eens in eigen boezem gestoken en zijn wij er wel zo geheel zeker van dat de naziewind ook onze haren niet heeft beroerd? Ik denk nog maar eens even aan onze heel blanke huidskleur!

Ziedaar weer een probleem. Of is er nog een andere oplossing mogelijk, door deze soldaten politiek analphabeet te laten? Zou dit in de huidige omstandigheden, met radio en pers wel mogelijk zijn? Ieder Nederlander, ook al is hij volkenbondssoldaat, zal belang blijven stellen in Nederland en in de verschillende stromingen die daar zijn. Zeker zullen grote geestelijke stromingen — aannemende dat deze nu eens door grenzen werden beperkt den soldaat niet onberoerd laten. Moet men nu zeggen: „dat mag niet" Dat kan toch niet, dit zijn toch mensen!

Men zal ongetwijfeld in dit leger bepaalde stromingen aantreffen en dit vormt een van de moeilijkste punten, temeer daar deze personen niet een vaderland waar ze van houden verdedigen, maar een algemeen iets. Hoe hoger het gehalte van dit personeel zal zijn, des te meer en des te heftiger de stromingen.

Mag ik vragen: „Wat denkt u over de mogelijkheid van een vijfde colonne in een dergelijk leger?"

V. De verbandtijd en het ontslag.

Laten wij aannemen dat het een beroepsleger wordt. In de verschillende landen zijn de recruten aangeworven en deze hebben vanzelfsprekend een verbintenis getekend. Wordt nu de richtlijn van Generaal De Gaulle gevolgd, zoals deze die heeft aangegeven voor het Franse leger (L'Armee de métier, 1934) dan zullen deze personen verbintenis aangaan voor 6 jaar. Ze krijgen een opleiding en de besten worden gekozen voor onder-officier en officier. Na deze periode zal waarschijnlijk een groot gedeelte verdwijnen en zullen nieuwe recruten de gelederen komen aanvullen.

Ook de officieren en onder-officieren krijgen een contract. Wil men dit leger nu op peil houden, dan zullen deze contracten slechts zo lang van kracht mogen zijn, als de persoon in quaestie zijn voorwaarden kan nakomen. Met andere woorden een officier of onder-officier die niet meer voor 100 procent meekan, moet onherroepelijk verdwijnen, anders vervalt men in voor-oorlogse fouten en daalt de waarde van dit apparaat.

Nu komt echter het gevaar. Zowel de personen die na 6 jaar zijn verdwenen als degenen die later ontslag nemen, gaan hoogstwaarschijnlijk naar hun geboorteland terug. Zij hebben een goede militaire oefening gehad en verleren dit niet gauw. Wat belet het betreffende land om van deze mensen gebruik te maken? Zijn er dus naties die kwaad willen, dan laten ze het toekomstige kader opleiden door de volkenbond en profiteren er zelf van. Herinnert u zich nog hoe Duitsland door middel van zijn „Hunderttausendheer" de weermacht van thans opbouwde? Moeten wij een herhaling krijgen van dit feit? Of kan het worden vermeden? Theoretisch zou men kunnen zeggen: „beperk de contingenten van elk land". Dus zorg dat elk land een aantal plaatsen krijgt in dit leger. Maar is dit in de practijk wel uitvoerbaar? Hiermede belanden wij dan al direct bij de volgende vraag.

VI. Zal er veel animo bestaan en bij welke landen?

Als in elk land een evenredig aantal personen zou zijn dat in het volkenbondsleger zou willen dienen, dan was de quaestie al heel gemakkelijk opgelost, maar dit zal beslist niet zo zijn. Zullen er veel Nederlanders of Belgen zijn die nog in een leger willen na deze oorlog. Alleen al om dat het geen mensen zijn die graag vechten, kan men deze vraag al ontkennend beantwoorden. En zo zijn er meer landen. Er zijn echter ook volken wien het vechten in het bloed zit. Wij behoeven slechts de geschiedenis na te slaan om het te kunnen weten.

Welnu, deze volken zullen meer mensen aanbieden dan er plaatsen zijn en hun contingent zal altijd volgeboekt zijn. Hierin schuilt dus weer het gevaar. Wil men daar niet inlopen, dan zullen er andere wegen moeten worden gevonden. Een daarvan is: de eisen lager stellen en minder scrupuleus zijn bij de aanneming van gegadigden. Men loopt echter de kans een groot aantal avonturiers of nietnutten te krijgen. Het oude huurleger komt dan wel heel sterk naar voren. De betrouwbaarheid van een dergelijk instrument daalt daarmede en dit mag in geen geval. Wat dan? Ook hier zijn de problemen niet van de lucht.

Dat de manier waarop de gegadigden worden aangeworven weer iets aparts i, spreekt van zelf. Hier hangt zeer veel van af. Hoe zal dit moeten geschieden? Zeker niet door agenten, zoals dit vroeger bij de oude legers wel geschiedde. De regeringen van de betreffende landen zullen moeten worden ingeschakeld, evenals experts van het volkenbondsleger zelf. Kan een regering borg staan voor de in haar land aangeworven lieden? En hoe moeten wij dat opvatten, gezien de verschillende maatstaven die door de landen worden aangelegd?

In de te vormen wervingscommissies zullen alle landen een plaats moeten krijgen. De werving zal niet moeten geschieden door enige landen.

VII. De aan den aspirant soldaat te stellen eisen.

De gewone militaire eisen laten we nu maar eens even buiten beschouwing. Er is echter een eis die grote consequenties mede kan brengen, nl. zullen deze soldaten, onder-officieren en officieren mogen trouwen?

Generaal De Gaulle is voorstander van een leger van celibatairs. Zij zijn vrij van verplichtingen en beslommeringen die het huwelijk altijd meebrengt, vrij van zorgen en onafhankelijk. Inderdaad zijn dit voor een soldaat grote voordelen, nog meer echter voor het leger en de zaak die hij dient.

Is het legertje zeer klein, ik denk hierbij aan de Zouaven, dan is dit systeem wel door te voeren. Waar het hier echter om een millioenen leger gaat, betwijfel ik toch zeer of dit mogelijk zal zijn en zelfs verdedigd kan worden.

Geeft men echter aan allen na 6 jaar toestemming om te huwen, dan doet zich weer een ander vraagstuk voor, nl. de nationaliteit van de vrouw en kinderen. Verder, waar gaan vrouw en kinderen naar toe, na afloop van de verbintenis van den man? Neem eens een voorbeeld van een Fransman volkenbondssoldaat die gedurende zijn diensttijd in Duitsland verblijft en daar trouwt met een Duitse. Nu kan de man volkenbondsnationaliteit gekregen hebben en laten wij aannemen de vrouw ook. De eventuele kinderen volgen van zelf. Nu is het contract om en de man zal zich weer in Frankrijk gaan vestigen als burger. De eerste vraag is nu, welke nationaliteit krijgt de man en zullen vrouw en kinderen automatisch medegaan. Een tweede is of het betrokken land vrouw en kinderen zal toelaten. Een derde houdt verband met de contingenten geleverd door de verschillende landen. Is het misschien een middeltje om veel Duitsers of Duitse onderdanen te krijgen? Zo eenvoudig is deze quaestie dus niet. Of blijven zij de volkenbondsnationaliteit behouden, willen zij dit en wat gebeurt er in geval van oorlog?

Zullen zij bij het volkenbondsleger moeten opkomen, of zullen wij de figuur krijgen, dat ex-volkenbondssoldaten tegen het volkenbondsleger zullen strijden, door dienst te nemen in het leger van hun oude vaderland?

Hoe zal het gaan met de nationaliteit van de kleinkinderen? Indien zij de een of andere nationaliteit krijgen, zullen zij dan voor vol worden aangezien? Het is een open vraag en het is niet bekend hoe de landen hierop zullen reageren.

En dit zijn nu slechts enkele punten naar aanleiding van de werving en samenstelling, maar hoeveel andere dingen zullen er nog geregeld moeten worden?

1) **Beroeps- of stand leger** wordt geheel geworven uit Vrijwilligers;
Militie-leger bestaat vrijwel geheel uit dienstplichtigen;
Kader-leger compromis tussen beroeps- en militie-leger;
Kader - Militieleger (Nederland) compromis tussen kader en militieleger.

Curaçao.

NIEUWE NUMMERPLATEN.

De nieuwe nummerplaten worden thans verkocht en ieder moet ervoor zorgen, dat de nieuwe plaat op zijn automobiel bevestigd worde. De plaat is keurig uitgevoerd in witte letters op donkerblauwe achtergrond. Naar aanleiding hiervan werd opgemerkt, dat men toch feitelijk veel beter nog had kunnen doorgaan met de oude platen van 1942, die immers ook voor 1943 gediend hadden. Het op die manier gespaarde metaal had gebruikt kunnen worden om kogels te maken om den Duitsers in het lijf te schieten. Ongetwijfeld zou dit metaal dan beter gebruikt zijn en hierom vroegen wij den Koloniaal Ontvanger naar de reden. De reden is, dat de platen van 1942 practisch op zijn, zodat nieuwe autobezitters niet meer van platen kunnen worden voorzien, en verloren platen niet kunnen worden vervangen.

De nieuwe platen zijn zeer duur, 3 gld. in plaats van vroeger 75 cents per stel. Of er een wettelijke regeling bestaat, die het den Koloniaal Ontvanger mogelijk maakt boven de belastingsom nog een extra som te heffen voor de aanschaffing van verplichte nummerborden kon de Koloniaal Ontvanger ons niet zeggen. Wel zeide hij, dat het Nederlandse systeem, dat ieder zijn belasting betaalt en dan zelf kan voorzien in platen — al naar zijn smaak in duurder of goedkoper materiaal uitgevoerd — zijn voorkeur geniet.

„Wij zijn er nog niet aan toe", verklaarde de Koloniaal Ontvanger, waaruit zou zijn af te leiden, dat men wel in die richting wil werken. Voor de politiële contrôle lijkt ons de jaarlijkse vernieuwing van nummerborden ook niet nodig. Op zichzelf is het wel gemakkelijk, maar voor de tweede jaarhelft moet de contrôle toch anders geschieden, in casu met lijsten. Handiger lijkt ons nog om papieren bons te drukken en die op de voorruit te laten plakken. Men heeft dan een oneindige variatie van kleuren en als de automobiel eraan komt, kan de contrôleur zien, of de eigenaar betaald heeft of niet. Tenslotte vermelden wij nog, dat de Koloniaal Ontvanger ons zeide, dat de 3 gld. per stel ongeveer de kostprijs dekt.

KEURING VAN AUTO'S.

Verschillende klachten werden geopperd omtrent de onpractische regeling van de autokeuring. Deze geschiedt in het Riffort en naar men ons verzekert is men over de wijze van keuring uiterst tevreden. De administratieve kant evenwel heeft niet zo de sympathie. Om zijn automobiel te laten keuren, moet men een kaart van den Koloniaal Ontvanger hebben à 2.75 gld. Weet men dit, dan gaat men die van te voren kopen, hetgeen allesbehalve een pretje is, want op het Ontvangerskantoor moet men altijd lang in de rij staan in een niet zeer smakelijke omgeving, want het Ontvangerskantoor is ons minste gouvernementskantoor, nog erger dan het postkantoor, want daar kan men telkens nog even uitwippen om frisse lucht te happen. Weet men et echter niet, dan komt men in het Riffort aan en moet dan over de St. Annabaai terug enz. om tenslotte misschien nog wel op tijd voor keuring terug te zijn.

Gevraagd wordt waarom deze kaarten niet in het Riffort verkrijgbaar worden gesteld, temeer daar er op het Ontvangerskantoor niets anders dan de naam wordt ingevuld. Inderdaad zou dit een grote vergemakkelijking zijn en wij stellen ons voor, dat het zal gebeuren. Immers, toen wij den Koloniaal Ontvanger vroegen, waarom de kaarten niet in het Riffort, d.w.z. ter plaatse van de keuring verkrijgbaar werden gesteld, zeide hij,...... dit niet te weten.

ST. THOMAS KRING.

Ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de Sint Thomas Kring zal op de herdenkingsvergadering, Vrijdag 28 Januari om 20 uur, Doctor Moises F. da Costa Gomez de feestrede uitspreken.

EEN ONSMAKELIJK VERHAAL OP SMAKELIJKE WIJZE VERHAALD.

De ambtenaar lachte smakelijk.

Een charmante jongedame verhaalde ons haar wedervaren hoe zij vergezeld van een van des staatsdeels hoogste ambtenaren, te wandelen ging in de avondstond. Aangekomen bij het Rif, dat bij wijze van teeltbak voor ratten en ander gedierte in stand gehouden wordt, maakten zij zich op om over een van de beide wankelende hangbruggetjes te lopen en wel over dat, hetwelk in de landstaal bekend staat als „Zij ontmoeten malkanderen". Onze jongedame moest zich vanwege des wankelens vastklemmen aan de leuning en tot haar en haars begeleiders ontsteltenis bleek, dat de leuning en thans ook de slanke en zo wel verzorgde stut had willen vastgrijpen, in aanraking was gekomen met de voormalige inhoud van de emmertjes, die de vrouwen der landskinderen hier al balancerend op het hoofd naar het Rif-water dragen. Allicht, dat er wel eens iets te onjuister plaatse terecht komt. Het akelige van het gehele geval was, dat goede hulp duur was. Met de besmette en kwalijk riekende arm zo ver mogelijk van zich gestrekt moest onze jongedame, zo vertelde zij verontwaardigd, huiswaarts. Haar begeleider kon ook weinig anders doen dan vol leedvermaak lachen, hetgeen hij dan ook smakelijk deed. „Ik ben tegen elke cent belastig", aldus de jongedame „laten ze voordat ze volkswoningen bouwen eerst zorgen dat zo iets niet meer kan gebeuren."

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mejuffrouw L. C. Comvalius, gouvernements-vroedvrouw in het 2e district op Curaçao, 4 weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze tijd in Demerara door te brengen, ingang 5 Februari 1944; P. J. Sterk, Havenmeester/Loods te St. Nicolaas, Aruba, zes weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting daaraan 2 weken vrijstelling van dienst, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in Colombia door te brengen; Dr. Ph. H. Hartz, patholoog anatoom bij de Openbare Gezondheidsdienst 6 weken buitengewoon buitenlands verlof met vergunning dit verlof in Jamaica door te brengen, ingang 15 Februari 1944; A. H. Wanga, veldgosnokiwski en anderen van het milinenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning dit verlof gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; Mevrouw J. W. Dekker-Groenendijk tijdelijk onderwijzeres 3e klasse aan de Hendrikschool alhier, 1 maand verlof buiten bezwaar van 's Lande, met vergunning dit verlof in Colombia door te brengen; J. W. M. Diemont, Gouvernements-Veearts, alhier, 3 weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling van dienst in Sto. Domingo en Haïti door te brengen; K. Veenstra, technisch assistent bij Openbare Werken alhier, 4 weken vrijstelling van dienst; Mejuffrouw C. E. van der Biest Thielen, hoofdcommies ter Administratie van Financiën, 3 weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daarop 5 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning dit verlof gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; D. Davelaar, kommies-verificateur der belastingen alhier, 2 weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan zes weken buitengewoon buitenlands verlof met vergunning deze vrijstelling van dienst en dit verlof geheel of gedeeltelijk in Venezuela door te brengen, ingang 4 April 1944; J. W. van Beveren, machinist bij de Landswatervoorzieningsdienst op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan zes weken buitengewoon buitenlands verlof, met vergunning deze vrijstelling van dienst en dit verlof in Colombia door te brengen, ingang 28 Februari 1944; M. E. Fecunda, kommies der belastingen 2e klasse op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling van dienst geheel of gedeeltelijk op Curaçao door te brengen, ingang 3 Februari 1944; G. C. Elisabeth, kommies der belastingen 2e klasse op Aruba, 4 weken vrijstelling van dienst met vergunning deze vrijstelling van dienst geheel of gedeeltelijk op Curaçao door te brengen.

Benoeming: X. H. Ch. M. Krugers, tot Gezaghebber van Bonaire; W. J. A. de Heer, commies is belast met de functie van hoofd van het Bureau voor Crisiszaken; A. P. Hart tot infanterist 1e klasse bij het Corps Militaire Politie Troepen alhier; Mevrouw A. R. A. Oduber geb. Joubert, tijdelijk werkzaam gesteld op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister alhier en A. L. Hollander, adjunct-commies tot hulpambtenaar van de Burgerlijke Stand op Curaçao; C. S. Elisabeth en A. M. Lichtenberg tot tijdelijk boswachter in het 2e district op Curaçao; W. Smit, tot tijdelijk telegrafist bij de Landsradiodienst alhier; J. F. Lesire tot tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier; H. B. Josepha, tot tijdelijk hulpkommies der belastingen; I. W. Guda, tot Amanuensis, tevens concierge bij het Peter Stuyvesant College en de Openbare Muloscholen alhier.

Bevordering: Mejuffrouw C. A. Gaddum, tijdelijk klerk ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao, tot tijdelijk klerk 1e klasse.

Ontslag aan: V. S. de Lannoy, seinmeester op Curaçao; A. H. Wanga, veldwachter op Bonaire op zijn verzoek, eervol ingang 1 Juni 1944; L. C. Regales, tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier, op zijn verzoek eervol; S. A. Evertsz, tijdelijk agent der Burgerpolitie op Aruba, op zijn verzoek eervol.

Eervol ontheven: J.D. Meinens, Gezaghebber van Bonaire [de Gouvernementssecretarie bedoelt hier natuurlijk de bovenwinden.-Red.] als zodanig; X. H. Ch. M. Krugers commies ter Administratie van Financiën als zodanig; W. J. A. de Heer commies van de leiding van het Deviezenkantoor; J. F. Lesire, tijdelijk bode 1e klasse ter Administratie van Financiën alhier; Mevrouw L. Dekker-Saveur uit haar functie van lid der Commissie van Beheer der Gouvernementsboekerij en Openbare Leeszaal alhier, op haar verzoek, onder dankbetuiging voor de door haar als zodanig bewezen diensten; I. W. Guda uit de functie van kommies der belastingen 2e klasse.

Werkzaamstelling: J. D. Meinens hoofdcommies op het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij; J. Diesde als onderwijzer 3e klasse bij het openbaar onderwijs in Curaçao; Mevrouw A. E. Gravenhorst ten Gezaghebberskantore op Aruba; Mejuffrouw J. C. M. Hart tot tijdelijk schrijfster op het kantoor van den Ontvanger op Bonaire; Mevrouw J. Schouten, Mejuffrouw J. J. da Costa Gomez, Mejuffrouw C. Vos, Mejuffrouw E. Hanst en Mejuffrouw A. C. de Haseth bij de Militaire Censuurdienst alhier; P. C. Labega ten kantore van de Landsradio- en Telefoondienst.

Overplaatsing: H. E. Pereira werkzaam gesteld op het Bureau voor Sociale en Economische Zaken naar het Bureau voor Crisiszaken en aangewezen als kassier van het Bureau voor Crisiszaken.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

„HET WIT GELE KRUIS".

De R.K. Vereniging voor Volkshygiëne „Het Wit Gele Kruis" zal op 25 Januari 1944 des avonds om 20.30 uur in een der zalen van het R.K. Zeemanshuis aan de Klipstraat, Overzijde, de algemene ledenvergadering houden.

Naar de Lijhoek.

Het was op Marie Pompoen. Het deed denken aan Parijs of de peripherie van een of andere wereldstad. Want behalve het luisterrijke uitzicht op de groene bossages van Curaçaona-de-regentijd ziet men er de vuilnisbelt. Mannen en vrouwen zijn er doende in de afval te zoeken naar wat van hun gading is.

Kinderen lopen op hun blote voeten tussen de blikjes die allerlei ...aksel uit het Noordamerikaanse paradijs hebben bevat en die nu liggen weg te roesten in de zoute lucht onder de hete zon. Ze leren het ambacht van vader en moeder al vroeg. Als er iemand aankomt kijken zij niet eens op. Vroeger was het stil, maar sedert lang zijn ze eraan gewend, dat mensen in betere kleren dan de hunne aan komen zetten.

Men kan er alles verwachten, dus laten ze ieder met rust, bezig als ze zijn met de resten van schoenen, potten en onherkenbare dingen.

Van deze onheilzame plaats loopt een schitterende wandelweg naar de Lijhoek, de uitstekende punt aan de Caracasbaai. Het is een betrekkelijk korte wandeling van nog geen twee uren als men hier en daar wat rust bovendien. Van boven gezien lijkt Curaçao net op opgekamde haren; de Drie Gebroeders zijn daar een sprekend voorbeeld van. Voor ons uit ligt thans de Seroe Spanjó, lang niet zo hoog als de heuvelen van de Westzijde. De gehele Oostkant van het eiland is lager, minder begroeid, maar nu na de regentijd interessant omdat de rode aarde zo fel uitsteekt tegen de groene begroeiing.

Een mooi grintpad leidt langs de kust. Het gaat op en neer en rechts hebben wij de zee wier tinten telkens wisselen al naar gelang wij hoger of lager zijn. Verderop is een soort vlakte, bezaaid met ronde stenen, die een soort rif in zee hebben gevormd en waarachter weer een ondiep watertje is met heel fijne rimpeltjes, die schuivende linialen lijken in de zon. Over het smalle rif lopen is een gewaarwording. Links dit rustige watertje en rechts de grote zee met haar witte schuimende koppen.

Recht vooruit de frisse groene tint van het geboomte, een lentetint in de eerste helft van Januari.

Nog een groot bruin gevaarte ligt er. Dat is een gestrand schip: de „Oranje Nassau", welker karkas er al wel 40 jaren moet liggen. Eens is het gestrand en men heeft het maar overgelaten aan de natuur. De ene helft ...er af, kleine stukken ijzerwerk steken nog boven de golven uit, buigen zacht met het water mede. Vlak er bij ligt de andere helft. De romp is nog intact, maar geheel verroest en met gaten. Het ijzer zal wel niets meer waard zijn, anders zou men het weghalen. Kwajongens spelen er altijd, wanneer men er ook komt. Dan liggen er wat visserbootjes, want de holen en gaten van de „Oranje Nassau", waarin eens mensen huisden, zijn nu door de vissen ingenomen. Alles is maar betrekkelijk, ook dit. Er zou een schilder moeten komen om het geheel vast te leggen. De oude roestkleur is fantastisch mooi, daaromheen het wisselende blauw en wit van de zee en op de voorgrond het geblakerde grint met in de buurt een enkele verdwaalde boom, zo dor en stokkig als het brood op Maandagmorgen, maar tegen de tropenregen is niets bestand want als de staf van Aaron is deze boom weer ontloken. Het tere groen contrasteert met de knoken die het dragen.

Nu krijgen wij eerst de Cornelisbaai, die de meeste macamba's niet kennen, omdat ze geen zwemberoemdheid is. Alleen jongens ziet men er wel eens. En dan gaat het de Seroe Spanjó op, die een goede 30 is. Bovenop kan men de stad zien liggen. Beneden ligt het lagoen van Jan Tiel. In de verte ziet men zoutbergen, die opgemaakt zijn in de vorm van tenten. Naar links is het ook mooi: daar ligt Koraal Specht, maar dit keer lopen wij door, want wij gaan naar de Lijhoek.

In frisse verven staan daar het paviljoen en het Zwembad Jan Tiel, maar daar mag thans niemand meer in. „United States Army and Navy Reservation" staat er op. „Closed to the general Public". De weinige gelegenheden, die er voor het publiek waren, heeft men laten glippen. Mijmerend zien wij naar de Sterren- en Strepenvlag, die hier aan de kust waait. Enfin, niet te veel aan denken. Wij steken de grote weg over die door de Noordamerikanen ook al weer veel beter is gemaakt en stappen de struiken weer in. Eerst een paar cactusnaalden uit de kuiten en knieën trekken. Daar gaan wij weer. De kust is nu gemakkelijker, maar men kan het voor zichzelf interessanter maken, door dichtbij het water te gaan lopen en van steen op steen te klauteren. Grote pelikanen kijken u verwonderd aan en denken, dat mensen toch gekke wezens moeten zijn zich zo in het zweet te werken. Ze hebben nog gelijk ook, dat is het nare. Ook mooie grote groene vogels vliegen weg; hun geluid is allesbehalve mooi, maar Salomon in zijn rijkdom is niet bekleed geweest als een van deze, denkt men. Het Curaçaose landschap is mooi. Het is ongelooflijk mooi door zijn oneindige kleurenschat en zijn stralende zon.

Daar is de Lijhoek al. Een vuurtorentje staat er. Het functioneert in deze tijd natuurlijk niet, doch daar de trap van buiten zit, kan men erin klimmen. Veilig is het zich daar maar even bij de schutters te gaan melden eer men een bajonet in zijn rug heeft. De Curaçaose schutter heeft dit voor op alle andere schildwachten, dat hij vriendelijk is. Pedro komt van Lagoen, „heel ver". O, kent mijnheer dat ook? Ja het ligt bij Westpunt. Hij vindt het leuk op deze wijze zijn eiland te leren kennen; dat is voor hem het nut van de Schutterij.

Het is een feit, er is te weinig gedaan om de Curaçaoënaars te leren hun eigen land te leren kennen. De Padvinders werken in die richting en wij denken aan het mooie ABC-kamp op Brakkeput.

Kijk, daar ligt Brakkeput, zegt Pedro. De blanke muren steken fel af; het is groot zo te zien uit de verte. Fort Beekenburg kan men ook zien. Niemand mag erin. Onderhouden wordt het ook niet. In elk ander land onderhoudt men zijn historische monumenten Dat zal dan ook wel de reden zijn, dat het hier niet gebeurt. Maar jammer blijft het.

ARUBA

ARUBA EEN EEUW GELEDEN.

In het jaar 1816 kreeg Nederland zijn A B C eilanden weer terug van de Engelsen. Uit het verslag van de commissie, die met de overneming van het eiland Aruba belast was, blijkt, dat Aruba in die tijd bewoond was door 1732 mensen.

In de gedetailleerde opgave van de commissie staat te lezen, dat er 4, zegge vier Nederlanders, op het eiland waren.

Men kan in de geschiedboeken dikwijls lezen, dat men voor het jaar 1700 niet veel voor Aruba gedaan heeft, maar als er in 1816 maar vier Nederlanders op het eiland zijn, dan zal de activiteit der Nederlanders voor Aruba in die tijd ook nog wel niet groot geweest zijn.

Het merendeel der bevolking is katholiek. Priesters van de vaste kust hadden, juist ook daar er weinig Nederlanders waren, volop gelegenheid gehad op Aruba te werken. (Er zijn dan ook veel namen bekend gebleven in de archieven.)

Sinds het onderzoek naar de bodemgesteltenis van een zekeren Prinz, uitgezonden op last van het Gouvernement, was er niets meer gedaan voor de goud-exploitatie. Dat onderzoek had plaats in het jaar 1727.

Doch toen er in de dertiger jaren van de vorige eeuw meer goud werd ontdekt, ontstond er een ware „Gold rush". Deze „Gold rush" die op niet veel uitliep, heeft een kapitaalverschuiving op Aruba teweeg gebracht die nog lang voelbaar is gebleven.

Zo schrijft een reiziger, die in het jaar 1837 Aruba aandeed over de Playa, „het enige dorp of vlek op het eiland."

Enige families in de stad, die merendeels door onderlinge huwelijken aan elkander vermaagschapt zijn, maken de kern der bevolking uit. De overige bewoners zijn voor het grootste gedeelte ...edig, hetgeen voornamelijk aan de ontdekking van het goud moet worden toegeschreven.

Velen, uitgelokt om spoedig rijk te worden, hebben na die ontdekking alle overige werkzaamheden, zoals landbouw en veeteelt laten varen, en zich alleen bepaald tot het zoeken en graven van goud.

En toen die bron, waaruit hun tijdelijke welvaart voortsproot, opdroogde, „geraakten zij in het ongeluk, daar de lust tot de landouw of ander nuttige bezigheid bij hen uitgedoofd was geworden.

Dezelfde schrijver vertelt, dat de Pastoor zich het lot dier mensen aantrok en velen voor zich won.

Eigenaardig is het te moeten lezen, dat de handel grotendeels bestond in smokkelhandel op de kust.

Klachten over de haven werden er toen reeds geslaakt, dat wordt nu gelukkig geschiedenis.

Ergens anders lezen wij nog:

„Een der eerste vreemdelingen was een Protestant genaamd Willem Herms. Hij had drie dochters, die hij katholiek liet dopen (een zijner kleindochters Nasarita is nog in leven) en gaf zijn slaven en slavinnen de vrijdom, een van die genaamd Susanna Herms telt thans 98 jaren en weet nog veel goeds van haar Sjon te vertellen. Deze Willem Herms timmerde een groot huis op een hoogte even beneden de plaats waar thans de kerk staat. Hij had grote genegenheid voor de R.K. Priesters, die van tijd tot tijd enige dagen op Aruba kwamen om de kinderen te dopen en andere geestelijke functies te oefenen daar; hij bewonderde hun ijver en had medelijden met hen, dat zij op Aruba geen huis of thuis hadden en de kinderen, soms 8 of 10 jaren, die zelf naar de Playa liepen aan boord van het schip moesten dopen.

Zo stelde hij zijn huis met al wat er in was te hunner beschikking. De laatste, die bij hem een geruime tijd huisvestte, was Pater Schenk, die men als een heilig man beschouwde. Pater Schenk vertrok naar Suriname. (Pater Schenk stierf November 1814.)"

CURAÇAO

DE NOORDAMERIKANEN EN PRINSES MARGRIET.

Bij gelegenheid van de eerste verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca, heeft Schout bij Nacht E. T. Chandler namens alle Noordamerikaanse strijdkrachten alhier, zijn hartelijke gelukwensen aan Zijne Excellentie den Gouverneur doen toekomen. De Gouverneur heeft den Schout bij Nacht voor deze gewaardeerde attentie dank betuigd.

DR. KROEZE NAAR SURINAME.

Aanstaande Zondag zal de Predikant der Gereformeerde Kerk te Willemstad, Ds. H. W. Kroeze, zich voor een verblijf van drie weken naar Suriname begeven. Gedurende Ds. Kroeze's afwezigheid zal de gereformeerde kerk alhier zonder predikant zijn, doch de ouderlingen zullen des Zondags preeklezen en de zielzorg waarnemen.

In Suriname wonen ongeveer 80 Gereformeerden, welke ook verleden jaar Februari door Ds. Kroeze bezocht zijn. Ditmaal zal Mevrouw Kroeze-Eringa medereizen. Mevrouw Kroeze heeft een zuster in Suriname, die leidster is van Leliendaal aan de Commewijze. Dominee en Mevrouw Kroeze zullen ook deze instelling van Zuster Eringa bezoeken en daar enige dagen doorbrengen.

WAAROM GEEN LICHTPUNTEN LANGS DE WEG NAAR SUFFISANT?

Wij lezen in „De Stem":

Herhaaldelijk werden er klachten gehoord van Suffisantse kampbewoners, dat men bij het naar huis gaan en ook bij het naar werk gaan gemolesteerd werd door Bacchusvrienden. Een wielrijder vertelde ons nog, dat hij eens het ongeluk had met zijn rijwiel over een dezer „vriendjes" te rijden. Hij had nl. de man niet op de weg zien liggen. Het kon echter erger wezen. Wij denken slechts aan de op de weg rijdende bussen.

Vaak lopen de wachtlopers naar de 12 — 8 uur en van de 16 tot 24 uur in groepjes om zonodig tezamen te kunnen optreden. Zij wachten allen dus onaangenaamheden niet voorkomen worden, door het plaatsen van enkele lichten langs de weg naar Suffisant? Er is nog niets erg gebeurd. Doch wij moeten de put dempen, voordat het kalf verdronken is.

BUITENLAND.

NIEUWS VAN OVERAL.

— In een schriftelijk antwoord op een vraag van het Lagerhuis verklaarde Churchill: „Ik ben thans niet bezorgd over onze tankproductie en ons materiaal. Wij ontvangen schitterende voorraden van de Verenigde Staten. Onze eigen productie is thans bevredigend wat qualiteit betreft en ik twijfel er niet aan, dat onze strijdkrachten goed uitgerust zullen zijn in de verrichtingen, die vlak voor ons liggen."

— Churchill heeft gisteren geconfereerd met Generaal Eisenhower.

— Sir Archibald Sinclair heeft verklaard, dat het Bommenwerperscommando van de Raf in 1943 meer dan 136.000 ton bommen op Duitsland heeft geworpen. Als vergelijking zeide hij, dat de Duitsers in 1942 in totaal 2.400 ton op Groot-Britannië wierpen. Tussen 1 en 18 Januari heeft de Raf reeds meer dan 6000 ton bommen op Duitsland geworpen.

— de radio van Caïro zeide, dat de ontruiming van Sofia voltooid is.

— David Anderson, verslaggever van de BBC in Stockholm, meldde, dat Zweedse bladen een bericht publiceerden volgens welk Hitler semi-officiële vertegenwoordigers naar Ankara heeft gezonden om voorwaarden voor een afzonderlijke vrede met Rusland te bespreken. Anderson wees erop, dat dit bericht waarschijnlijk door de Duitse propaganda gelanceerd is.

— De radio van Parijs, welke onder Duits toezicht staat, deelde mede, dat de Turkse Premier Sukru Saracoglu gisteren een onderhoud toestond aan Franz von Papen, den Duitsen Ambassadeur in Turkije. Verschillende andere leden van het Turkse cabinet zouden de bijeenkomst hebben bijgewoond, aldus zeide de radio.

— De Britten werden heden door de pers gewaarschuwd om op hun hoede te zijn voor een golf van vredesgeruchten, welke door de Duitsers verspreid worden. Ook in Moskou verklaarde het tijdschrift „De oorlog en de arbeidsklasse", dat de politieke atmospheer moet worden gezuiverd van de „gifgassen", die door de nazies verspreid worden in een poging om tweedracht te zaaien tussen de Geallieerden.

DE POLITIEKE GEVANGENEN. Onbevreesd niettegenstaande hun lijden.

Onder de titel „Séjour parmi les Braves" (Verblijf onder de Dapperen) deelt een medewerker van het sluikblad „La Libre Belgique" (Luikse uitgave) aan zijn lezers de indrukken mede die hij van een verblijf in een Duitse gevangenis in België medegedragen heeft.

Hij schrijft:

„Het is mij duidelijk geworden wat een verheven atmosfeer er in de gevangenis heerst onder de gevangenen aan wie geen ander vergrijp dan hun vaderlandsliefde kan ten laste worden gelegd.

Ik zag hen, als zij in een lange rij, naar de binnenplaats gingen, en dit schouwspel was voor mij even opbeurend als de schoonste uiting van kracht en van fierheid. Zij volgden achter elkaar, op een afstand van enkele meters en marcheerden onbevreesd en met vasten stap. Ik werd getroffen door hun manhaftige houding. Daar defileerden, als op een parade, jeugdige knapen, ongeschoren mannen van rijpen leeftijd, en gans vergrijsde oude lieden. De gevangenbewaarders hielden goed de wacht en zorgden ervoor, dat zij onder elkaar niet konden spreken. Desondanks wendden zij het hoofd om, knipoogden en maakten met hun vingers het „V" teken.

Deze overwonnelingen zagen er uit als overwinnaars. De bleekheid hunner vermagerde gezichten getuigt nochtaas van hun lichamelijk en moreel leed dat zij tijdens hun maandenlange opsluiting hebben doorgestaan. Het is jammer dat al de ikzuchtigen, de lamlendigen en de lafaards niet kunnen doordringen worden van den geest dezer grote les die uit hun prachtige houding kan getrokken worden. Ik was er trots op een der hunnen te zijn".

NIEUWS UIT BELGIE.

— Zich vastklampend aan de draden der bliksemafleiders, aan de goten en aan de noodladders zijn patriotten er in geslaagd tot boven op de Arcade van het Jubelpark te klimmen, waar zij op 21 Juli, Belgische Nationale feestdag, de Belgische driekleur ontplooid hebben.

De Duitse schildwachten hebben er niets van bemerkt en de vlag heeft gedurende verschillende uren vrij gewapperd.

— De Belgische pianist Jean de Middeleer, die op tournee is in Angola, heeft te Lobito een recital gegeven, dat een levendige bijval heeft behaald.

LAATSTE NIEUWS.

— Britse en Duitse kustbatterijen aan het Kanaal waren hedenmorgen in actie. De Britten beschoten een Duits convooi in de Straat van Dover. Een groot schip werd nabij Kaap Gris Nez door de Britse batterijen tot zinken gebracht.

— Stavanger aan de Zuidwestelijke kust van Noorwegen ins ginsteren door Mosquito's van de Raf gebombardeerd.

— 40 Geallieerde torpedo- en duikbommenwerpers, beschermd door 60 gevechtsvliegtuigen hebben een aanval gedaan op Rabaul (Nieuw Britannië) waarbij in de Simpson-baai 3 grote vijandelijke koopvaardijschepen tot zinken werden gebracht en nog 5 andere werden beschadigd. Mogelijk zijn 2 daarvan nog gezonken. Ongeveer honderd Japanse jagers poogden de aanval af te slaan. 18 Japanners werden zeker neergeschoten en misschien nog 15 andere. De Geallieerden verloren 10 gevechtsvliegtuigen, 1 duikbommenwerper en 1 torpedo-vliegtuig. Op Kaap Gloucester zijn nog 126 Japanners gedood in de opmars.

— Tito's Hoofdkwartier meldt, dat de gevechten zich uitgebreid hebben langs het Croatische kustgebied ten Zuiden van Fiume waar de nazies een nieuwe aanval geopend hebben, blijkbaar om de patriotten te verdrijven die deze vlootbasis bedreigen.

— De Britse troepen van het 5e leger in Italië hebben Suio, Tufo en Argenta veroverd.

De steden werden genomen niettegenstaande twee hevige vijandelijke tegenaanvallen. De vijandelijke vliegvelden in Midden-Italië werden gisteren aangevallen door grote strijdkrachten van zware en middelzware bommenwerpers. In de nacht van 18 op 19 Januari werden de rangeerterreinen te Pontassieve aangevallen door een grote strijdmacht van zware bommenwerpers. De spoorlijnen, waarover de Duitsers door Rome voorraden aanvoeren naar hun strijdkrachten in het Zuiden, zijn door Noordamerikaanse bommenwerpers doorgesneden.

— Het Duitse communiqué meldt: „Aan het Zuid-Italiaanse front deed de vijand gisteren wederom hevige aanvallen op de Duitse Westelijke vleugel. Na hevige gevechten hebben de Duitsers Minturno ontruimd.

— Het DNB meldt, dat de Duitse strijdkrachten de stad Novgorod ten Noorden van het Ilmenmeer „hebben opgegeven".

— De Berlijnse correspondent van het Zweedse nieuwsblad „Aftonbladet" meldt, dat Noordamerikaanse strijdkrachten zijn geland op verschillende punten aan de Golf van Gaeta aan de Westkust van Italië. Dit is vlak ten Noorden van de gevechtslinie.

Onmiddellijk na de bevrijding zal Nederland krijgen wat het nodig heeft.

Minister Jo van den Broek over de monetaire overeenkomst tussen België, Luxemburg en Nederland.

Lord Alexander huldigt de Nederlandse Vloot.

Voetbalwedstrijd België—Nederland volgend jaar in Amsterdam.

INTERNATIONALE MUNTSTABILISATIE.

Zijne Excellentie Ingenieur Jo van den Broek, Minister van Financiën, heeft voor Radio-Oranje een rede gehouden, waarin hij verklaarde, dat noch Duitsers, noch Nederlandse verraders de kans zullen krijgen voor zichzelf of voor hun familie gestolen geld of goederen te behouden, wanneer de oorlog beëindigd is. Waar zij zich ook mogen verschuilen, zij zullen op een ongenadige manier opgejaagd worden als oorlogsmisdadigers en nu reeds zijn alle biezonderheden hiertoe vastgesteld.

Verder zeide de Minister: „Ik wens van deze gelegenheid ook gebruik te maken om enkele woorden te zeggen over het monetair accoord, dat tussen België, Luxemburg en Nederland werd gesloten. Gij weet reeds, dat er drie afzonderlijke plannen uitgewerkt worden om tot een algemene stabilisatie te komen van de verschillende munten. Deze drie plannen zijn ontworpen door Keynes, Morgenthau en White. Deze drie plannen zijn aan de vertegenwoordigers van alle verbonden volken voorgelegd. De Nederlandse afgevaardigden hebben actief aan de besprekingen deel genomen, die te Washington en te Londen gehouden werden.

Getracht wordt één definitief schema op te bouwen uit de drie plannen. Daar het plan vele consequenties zal hebben, zowel op financieel als op economisch gebied, kan ook niet verwacht worden, dat een oplossing, die allen tevreden zal stellen binnenkort gevonden wordt. Het Belgisch-Nederlands verdrag kan beschouwd worden als volkomen passend in het grote plan de internationale munt-stabilisatie. Zowel de Belgen als de Luxemburgers en wij zelf zijn van oordeel, dat het onverantwoordelijk zou zijn de onmiddellijke voordelen te ontkennen van een stabilisatie van gulden en frank. Indien een algemene internationale stabilisatie bereikt zou worden binnen korte tijd, des te beter; ons verdrag belet ons in het geheel niet om deel te nemen aan een monetair accoord, zoals dit in artikel 14 voorzien is.

Volgens dit artikel kunnen Nederland en België toetreden tot een internationaal monetair accoord. De Belgen zijn evenals wij de mening toegedaan, dat indien wij geen accoord kunnen bereiken, zeker niet verwacht kan worden, dat men tot een overeenkomst geraakt op uitgebreider plan.

Het is natuurlijk, dat wij sneller tot een overeenkomst komen met onze buurlanden, dan met verafgelegen landen, waarmede wij slechts weinig economische betrekkingen hebben. Na de oorlog moeten wij zo snel mogelijk tot voorspoed komen en daarom moeten wij streven naar vereenvoudiging en vergemakkelijking der uitwisseling van grondstoffen en goederen. Uit dit oogpunt is muntstabilisatie van het grootbelang.

Het is duidelijk, dat de Belgisch-Nederlandse overeenkomst alleen van tijdelijke aard is, daar eerst na de oorlog de bevolking onzer beide landen de gelegenheid heeft haar mening te doen kennen. Ik twijfel er echter geen ogenblik aan, dat men in beide landen het nut zal begrijpen van een innige samenwerking.

Ik hoop, dat het voorbeeld van België en Nederland spoedig gevolgd worde door anderen en muntstabilisatie binnen korte tijd door vele landen zal worden aangenomen."

„NAZIE-MOED"

Een nieuwe uitdrukking is in Nederland in gebruik genomen „Naziemoed".

Hiermede wordt bedoeld de bereidwilligheid, warmede Nederlandse nazies zich als vrijwilliger melden voor gevaarlijke posten, zolang zij zeker zijn toch niet aanvaard te worden. Het beste kan dit verduidelijkt worden door een voorbeeld.

Het „Parool" haalt een dergelijk geval aan van het hoofd van de Rijkspolitie, Broerse, de zich als vrijwilliger voor het Russische front opgaf, wel wetend, dat er geen gevaar was om opgeroepen te worden, daar hij als onmisbaar beschouwd werd. Dit was ook inderdaad het geval, maar kort er na werd Broerse betrapt op fraude en ontslagen en toen herinnerden de nazies hem aan zijn aanbod. Broerse toonde echter een verklaring van den dokter, dat hij ongeschikt was voor militaire dienst wegens „shell-shock".

ONMIDDELLIJK ZAL HULP GEBODEN WORDEN.

Zijne Excellentie Pieter A. Kerstens, Minister van Economische Zaken, heeft in een vraaggesprek aan Aneta verklaard: „Onmiddellijk na de bevrijding zal Nederland krijgen wat het nodig heeft. Ik ben blij, dat ik met deze verzekering naar Engeland kan terugkeren; het heeft een grote zorg van mij afgenomen; iedereen heeft samengewerkt om alles te regelen.

Op de besprekingen van de Herstelconferentie werden belangrijke stappen genomen ,teneinde na de bevrijding de nodige maatregelen te treffen, dat de Herstelconferentie haar werk van opbouw spoedig kan inzetten. In afwachting hiervan echter zal het militaire opperbevel alles regelen. Met het oog hierop hebben besprekingen plaats gehad te Washington gedurende de laatste weken; een moeilijk werk is voltooid en uitgebreide lijsten van de beschikbare voorraden zijn aan de betrokken autoriteiten overgelegd.

De financiële regeling moet echter nog uitgewerkt worden. Onmiddellijk na de bevrijding zal aldus voedsel uitgereikt kunnen worden aan de onderdrukte bwoners der bezette landen."

Ook heeft Minister Kerstens aandacht besteed aan de heropbouw van de Nederlandse koopvaardij; besprekingen hebben nu plaats betreffende het bouwen van schepen in de Verenigde Staten van Noordamerika. Tenslotte heeft de Minister verklaard, dat hij zeer tevreden was over zijn jongste [illegible] genomen met het plan tot oprichting van een Beroepscommissie voor Vaarplichtigen onder voorzitterschap van Overste Hemmes, die volgens den Minister veel moeilijkheden in de scheepvaartwereld uit de weg zal kunnen ruimen. Hij was ook vol lof over het grootse werk, dat ten bate van de zeelieden op Curaçao werd verwezenlijkt.

VROUWEN-GEVANGENKAMP.

Door de Duitsers is in Nederland een speciaal Vrouwen-gevangenKamp ingericht voor onwilligen, die niet hard genoeg werken in de fabrieken. Het sluikblad „Het Parool" schrijft dat dit kamp bij Gouda is gelegen en dat N.S.B.-vrouwen de leiding hebben.

„PENJULUH".

„Penjuluh" een blad, dat in het Maleis alle 14 dagen verscheen is nu uitgroeid tot een nieuwsblad, dat voorlopig tweemaal per week en weldra driemaal per week zal verschijnen te Melbourne als eerste uitgave van de typografenschool, die aldaar voor Indiërs werd opgericht.

INQUART GAAT VEILIGER WONEN.

Dr. Arthur Seyss Inquart heeft zijn hoofdkwartier van Den Haag verder het land in verplaatst, terwijl het Nederlandse Staatsblad voortaan bij de drukkerij Thime uit Zutphen zal gedrukt worden.

HERDENKINGSPLAAT.

De Nederlandse Zaakgelastigde in Canada, de Heer C. Boissevain, heeft in naam van Prinses Juliana een gedenkplaat ter herinnering aan de doop van Prinses Margriet Francisca, aan St. Andrews-kerk te Ottawa geschonken.

H. BARON VAN ASBECK OPGESLOTEN.

H. Baron van Asbeck, ingenieur bij de Colonial Petroleum Corporation te Pendopo bij Palembang is, naar te Melbourne werd vernomen, in het kamp van Palembang opgesloten; zijn echtgenote en drie kinderen zijn — met andere familieleden — te Soekaboemi.

KRUIS VAN VERDIENSTE.

De 38-jarige Cornelis van der Slot, die met twee makkers 38 dagen doorbracht op een vlot, nadat hun schip getorpedeerd was, heeft het Nederlandse Kruis van Verdienste gekregen. Deze onderscheiding werd hem door den Nederlandsen Consul-Generaal te San Francisco, F. W. Graandyk, overhandigd; ook ontving hij een gouden ring, met de Noordamerikaanse en de Nederlandse vlag erin gegraveerd, namens het Basil Izzy-fonds.

VOOR DE HEROPBOUW VAN EUROPA.

De Eerste Lord van de Britse Admiraliteit, A. V. Alexander, sprak tijdens de lunch, die ter gelegenheid van de jaarlijkse Nederland-België voetbalwedstrijd werd gegeven en verklaarde te dier gelegenheid, dat hij de indruk had, dat weldra besprekingen zullen plaats hebben met Nederlanders en Belgen betreffende de heropbouw van Europa. Verder bracht hij hulde aan de Nederlandse vloot voor het dapper werk, dat verricht werd en ten slotte verklaarde hij, dat de Nederlandse Eerste Minister een schitterend voorbeeld is van het samengaan van democratie en macht.

NIEUWE POLITIEK DER BEZETTERS.

Vijf Groningers werden doodgeschoten en vijftig werden als gijzelaar gehouden nadat een N.S.B.-politie-inspecteur vermoord was. Hieruit en ook uit de aanhoudingen te Leiden blijkt, dat een nieuwe politiek gevolgd wordt door de bezetters. Vroeger werden alleen gijzelaars genomen, wanneer een Duitser aangevallen was. Uit nadere berichten blijkt, dat de vermoorde Jannef Elsinga is. Hij werd op oudejaarsavond op de openbare weg neergeschoten. Vijftig Groningers, waarvan bekend was, dat zij niet met den vijand sympathiseerden, werden aangehouden en vijf er van doodgeschoten, „omdat zij tegenstand boden en trachtten te ontsnappen." Om 21 uur 's avonds mag niemand meer buiten komen en om 20 uur worden de vergaderplaatsen gesloten. 10.000 Gulden beloning is uitgeloofd voor degenen, die aanwijzingen geven, welke leiden tot de aanhouding der daders.

OVERPLAATSING VAN DE OEKRAINE UIT.

800 Duitse functionarissen zijn door Rosenberg aangesteld in Nederland en Denemarken, volgens een radio-bericht van Moskou. Door het terugtrekken der Duitsers uit de Oekraine zijn deze nazie-ambtenaren ter beschikking gekomen.

HET ZIET ER BETER UIT.

De Nederlandse Gezant te Washington, Doctor Alexander Loudon, verklaarde na afloop van een bijeenkomst van de Oorlogsraad van de Stille Zuidzee, dat er besprekingen gevoerd waren over het verloop van de Teheran- en Caïro-conferenties. Toen aan den Gezant van Nieuw Zeeland gevraagd werd, wat hij dacht over de oorlog in de Stille Oceaan, zeide hij: „Daar ligt een moeilijke weg voor ons, maar de onmiddellijke toekomst ziet er heel wat beter uit."

WAT NEDERLANDS - INDISCHE BOMMENWERPERS DEDEN.

Nederlands Indische bommenwerpers hebben in de afgelopen drie maanden Japanse schepen met een totale inhoud van 15.000 ton tot zinken gebracht; buitendien werden vier schepen beschadigd. Drie leden van het Nederlandse eskaders verwierven hiervoor het Vliegerskruis. Een kapitein en een luitenant behoorden vroeger tot het grondpersoneel, maar kregen hun vliegersopleiding te Jackson.

MUSSERTS KLACHTEN.

Mussert heeft in een redevoering aan zijn volgelingen gezegd: „Het is nu een queestie van pompen of verdrinken". Hij beklaagde zich er verder over, dat de democraten hem negen jaar lang belet hadden om zijn wensen in practijk te brengen en dat de daarop volgende oorlogsjaren het hem eveneens verhinderden. Hij gaf toe, dat de NSB-ers er niet in slaagden eenheid onder het volk te brengen. Mussert verklaarde verder dat het Nederlandse volk eens zal beseffen, dat de NSB-ers met de beste bedoelingen bezield waren. Volgens het Nationale Dagblad had de bijeenkomst plaats in Krasnapolsky en was de zaal stampvol. In de zaal kunnen duizend personen, terwijl er in Amsterdam alleen reeds 4200 NSB-ambtenaren zijn.

AANVALLEN OP DE HAVEN VAN AMBON.

Een zeer hevige luchtaanval heeft plaats gehad op de schepen, die in de haven van Ambon voor anker lagen. Een vrachtschip van 9000 ton werd in brand geschoten en drie van de acht aanvallende Japanse jagers neergehaald; een vierde werd waarschijnlijk vernield. Lange afstandsjagers vielen Tanimbar aan en brachten twee kustschepen tot zinken.

VOORBEREIDINGEN VOOR DE INVASIE.

In Engeland hebben manoeuvres plaats gehad voor Nederlandse burgerlijke, autoriteiten, die de geallieerde troepen zullen vergezellen als administratief personeel. De oefeningen waren zo realistisch mogelijk.

Motorrijders met spoedberichten reden heen en weer en radio-zenders gaven het publiek voorlichting, terwijl veronderstelde journalisten, die de Duitsers inlichtingen verschaften aangehouden werden. Een moeilijkheid, die opgelost moest worden waren de vergiftigde waterbronnen en een dreigende volksopstand tegen de NSBers. Zo realistisch waren de manoeuvres, dat de berichtgever van Aneta aangehouden werd „om veiligheidsredenen". Vele vraagstukken werd ter plaatse geïmproviseerd, teneinde de deelnemers in de gelegenheid te stellen hun initiatief te tonen.

Dit administratief personeel wordt geoefend en is in speciale dienst geroepen op grond van biezondere bekwaamheden. Een belangrijke taak die hun te wachten staat is het verdelen van voedsel onder de bevolking; schepen zullen onmiddellijk na de inval kleding, voedsel en geneesmiddelen aanvoeren.

HET VOLGEND JAAR IN AMSTERDAM.

Ter gelegenheid van het noenmaal, die naar aanleiding van de Nederland-België wedstrijd te Londen werd opgediend, sprak de eerste minister Pieter S. Gerbrandy.

Hij hoopte, dat het volgen jaar de Londense burgemeester te gast zou zijn in Amsterdam en Brussel; hij herinnerde er aan, dat dit de vierde maal was, dat hij een dergelijk noenmaal bijwoonde, maar dat hij er nu van overtuigd was, dat de Britten het zouden klaar krijgen in de loop van dit jaar, dergelijke gebeurtenissen weer in Nederland en België zelf te doen plaats vinden. Hij verklaarde, dat er twee stromingen bestaan: een om te komen tot een algemene wereld-harmonie, een andere om de op elkaar aangewezen landen [illegible] In dit verband wees de spreker er op, dat Nederland en België door het tekenen van het monetair accoord die weg hebben ingeslagen. Hij zei overtuigd te zijn, dat de samenwerking van beide landen een belofte inhoudt voor een betere toekomst op internationaal gebied.

Het belang van beide landen is gediend door de nieuwe overeenkomst, ook al moeten hier of daar particuliere belangen geschaad worden. De spreker zei nog, dat hij van mening was dat de karakteristieken van elke gemeenschap geëerbiedigd moeten worden, maar dat ook verder alles terzijde dient geschoven te worden om afzonderlijke eenheden, die op elkaar aangewezen zijn, samen te stellen.

5 VADERLANDERS TER DOOD VEROORDEELD.

Vijf vaderlanders zijn — volgens radio-Hilversum door het Haagse politiehof ter dood veroordeeld. Een van de veroordeelden is de 24-jarige J. W. Verleun, kantoorbediende, die bekend zou hebben drie N.S.B.-leden te hebben vermoord, voor wier dood de Duitsers reeds de „schuldigen" hadden gevonden en verschillende vaderlanders fusilleerden.

Van de overige vier zijn er drie politiemannen en de andere is een landbouwer; zij worden ervan beschuldigd brand te hebben gesticht in het station en het landbouw-bureau van Den Helder in de nacht van 21 Juni 1943. Volgens het verslag droegen de politiemannen maskers en een van hen, Ludema, werd getroffen door een kogel en gevangen genomen. De beide andere politiemannen zijn zekere Herweynen en Kok.

De Nederlandse patriotten beschermen hun medestrijders uit de ondergrondse beweging door geen enkele inlichting aan de Duitsers te verstrekken, zelfs niet als zij bedreigd worden door het vuurpeloton.

Verleun heeft verklaard, dat hij Seyffardt, Posthums en Postma doodgeschoten heeft en medeplichtig is aan de aanval op Reydon en zijn vrouw. In hetzelfde radio-verslag zeide de spreker, dat de ter dood veroordeelde Frijda de rechters zelfs teleurstelde toen hij voor het vuurpeloton stond en weigerde inlichtingen te verstrekken.

20.000 NEDERLANDERS TER DOOD GEBRACHT.

Volgens het „Parool" zijn ten minste 20.000 Nederlandse patriotten door de Duitsers ter dood gebracht. Het sluikblad schrijft, dat in October 1943 alleen 640 patriotten ter dood zijn veroordeeld, maar het voegt er aan toe, dat de strijd tegen den overweldiger voortgezet wordt en de aanslagen nog in aantal toenemen.

MOTORWAGENS OPGEEIST.

De „Deutsche Zeitung in den Niederlanden" bericht dat Doctor Aran is aangesteld tot „Afgevaardigde van den Führer tot opeising van motorwagens", zodat men veilig kan aannemen, dat de Duitsers ook nog het kleine restje, dat Nederland op het gebied van auto's enz. bezit, zal inpalmen. Waarschijnlijk gebeurt ook dit met het oog op een inval. De bezitters van motorvoertuigen krijgen vragenlijsten toegestuurd en indien deze niet juist ingevuld worden, zal dat als „sabotage" worden beschouwd.

EEN VOORSTEL TOT ANNEXATIE.

Het sluikblad „Parool" stelt voor dat dunbevolkte Duitse landbouwgebieden door Nederland geannexeerd worden na de oorlog, als schadevergoeding voor de door de Duitsers bedreven plunderingen. Het blad schrijft niets te voelen voor uitgebreide annexatie, die een grote Duitse minoriteit binnen de grenzen van Nederland zou voeren, maar ziet in de aanhechting van zekere dunbevolkte streken een goede oplossing, te meer daar de Duitse boeren langs de grens van Nederland niet Pruisisch voelen en in vele boerderijen een portret van Koningin Wilhelmina te vinden is.

VOOR JAPANSE GEVANGENKAMPEN.

Brieven en voedselpakketten, geneesmiddelen en boeken zijn de laatste tijd door Nederlandse krijgsgevangenen in Japanse gevangenkampen ontvangen, volgens een bericht van het Nederland Oostindische Rode Kruis uit Melbourne.

VERJAARDAG PRINSES MARGRIET.

De Prinselijke Familie in Canada vierde de eerste verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca te Rockliffe. De Canadese bladen gaven foto's van de Prinses, die een biezondere plaats inneemt in de harten der Canadezen, daar zij in hun land geboren is. De bladen trokken ook de aandacht op het feit, dat Hitler iets heeft klaar gespeeld, dat anders millioenen mensen zou hebben gevergd. Toen de kleine Prinses geboren werd, wapperde voor het eerst een vreemde vlag — de Nederlandse — op het Canadese parlementsgebouw.